

[Miljøministeren]

har et stort, bredt flertal bag sig. Den mulighed ligger der stadig væk.

Hr. Løvig Simonsen var inde på et detailspørgsmål, som jo ikke er helt uden betydning. Der ligger vel noget principielt i spørgsmålet om Ringkøbing Fjord, som hr. Løvig Simonsen nævnte, nemlig spørgsmålet, om vi er parate til at bruge alle de instrumenter, der kan fremme bekæmpelsen af forureningen. Jeg er meget enig med hr. Løvig Simonsen i, at vi ikke bare kan sige, at den eller den foranstaltning ordner det hele. Det må blive en sammenstyknung af initiativer, hvoriblandt bl.a. en ændret slusepraksis for Ringkøbing Fjords vedkommende er et meget væsentligt initiativ.

Hr. Ahlmann-Ohlens var inde på spørgsmålet om, hvad der kommer udefra til os, om Østlandenes aktiviteter. Vi forhandler med Østlandene, vi mødes i Østersøkonventionen. Det næste møde skulle være i 1988; vi tager initiativ til at få fremskyndet dette møde, og formålet er i fællesskab at drøfte den problematik, vi står midt i, for at få gjort noget ved den. Jo flere bilaterale aktiviteter vi kan have i gang med hinanden, jo bedre, for jo større styrke har vi, når vi kommer til dette fællesmøde. Det er baggrunden for, at jeg med stor glæde har sagt tak til min svenske kollega for medarbejderskab. Det er også på den baggrund, vi forhandler med andre lande, eksempelvis også Østtyskland.

Det andet spørgsmål var spørgsmålet om Rhinens forurening. Hvad med vores del af Nordsøen, hvad kan vi sige herom? Havlaboratoriet skønner, at fortyndingen vil være så stærk, at der ikke er nogen risiko for, at fiskene forgiftes eller går til eller bliver forurenede i den del af Nordsøen, hvor vi fisker.

Hr. Sønderby var inde på noget helt centralt med henblik på at opfylde det mål, vi har, nemlig spørgsmålet om lovgivningen. For at der ikke skal herske nogen tvivl, vil jeg kort citere, hvad jeg sagde i mit indlæg om dette:

»Regeringen vil derfor nu efter forhandling med landbruget tage initiativ til, at der i det fornødne omfang gennem lovgivning stilles krav til reduktion af landbrugets forurening.«

Hr. Leif Hermann var inde på nogle problemer angående udledningsgrænserne. Hvorfor skal de kun gælde for det åbne hav? Der er jo nogle udledningsgrænser, der ligger

tæt op ad det, vi nu vil fastsætte, men der skal ikke herske nogen tvivl om, at det er vores mål, at disse grænseværdier skal gælde også på områder, hvor recipientkvalitetsplanen gælder.

Fru Lone Dybkjær var inde på mange ting og også på spørgsmålet om regeringens aktionsplan: ingen plan, ingen handling, ingen økonomi. Det er udtryk, der har været brugt om den plan, jeg har fremlagt på regeringens vegne. Jeg vil afvise en sådan påstand som urimelig. Der er plan, der er handling, og der er økonomi.

Vel, der er ikke detaljer i økonomien, hvad vi selvsagt ikke kunne have, før dagen i dag var til ende, men de foreløbige beregninger over investeringerne fra kommunernes side ligger jo på mellem 8 og 9 mia. kr. i nye forbedringer af rensningsanlæg, og de årlige driftsudgifter skønnes at ligge mellem 300 og 400 mill. kr. Det er kun en gentagelse af, hvad jeg sagde i mit første indlæg.

For industriens vedkommende sagde jeg, at man efter dens skøn investerer mellem 1 og 2 mia. kr. og regner med ca. 400 mill. kr. i driftsudgifter.

Angående landbrugets forhold gjorde jeg opmærksom på, at det, der er gennemført i forlængelse af NPO-handlingsplanen, betyder, at der er pålagt landbruget udgifter, der svarer til ca. 2,7 mia. kr. eller op til 3 mia. kr. over 4 år. Jeg synes, det er rimeligt, at vi også i vores aktionsplan har gjort opmærksom på dette, fordi det jo indgår i hele udledningsproblematikken.

Det, der nu kommer frem som det nye, er virkningen af den aktionsplan, vi har fremlagt. Den vil jo ikke betyde de store anlægsudgifter for landbruget, men når vi er oppe i den størrelsesorden i begrænsningen af udledningerne, må der påregnes et driftstab på mellem 30 og maksimalt 200 mill. kr. som følge af den reducerede brug af kunstgødning.

Dernæst de kommentarer, som jeg umiddelbart må komme med angående det radikale dagsordensforslag. Først skal man sikre, at alle ulovlige udledninger fra kommunernes rensningsanlæg, industri og landbrug bringes til ophør inden 1. maj 1987. Det er ordret som i vores aktionsplan. Helt enig. At vi skal fremlægge en samlet plan, herunder også for investeringer – og her er det selvfølgelig i detaljer – er også i overensstemmelse